

je bilo treba dovoliti grozno svoto 112 milijonov goldinarjev; kajti vse sosedne države, zlasti Nemčija, Rusija in Italija pripravljajo se ne nekšno vojsko, katere se res uže ves svet boji, čeravno ni znano, kdo da jo prične. — Za državni zbor je trebalo 16 novih volitev; od teh novih sedežev pridobila je večina sedanja narodno-konservativna 9, nemški liberalci pa samo 6, 1 sedež pa zavzame minister Pino. Iz tega je razvidno, da nemški liberalci propadajo, naj Marburgerca, Tagespošta, in celjski širokoustni kričaci upijajo in lajajo kolikor hočejo. Jih pogin je gotov. — Deželni zbor gorški ima nove volitve meseca januarja p. l. — Čehi sprožijo v državnem zboru novo prenareditev volilnega reda. To pa naj porabita slovenska trga Veržej in Brašlovce, da prideta k mestnej skupini, iz katere sta bila do sedaj čudno in krivično izključena. Brašlovski župan je uže začel v tej reči delovati. Pričakujemo isto od Veržejskega. Slovensko društvo jima rado pomaga. — Nemški in ogerski liberalci govorijo vedno, da je treba vojske zoper Rusijo; tako srboriti Slovani niso; ti pravijo kakor nemški konservativci, da se lahko z Rusi zastran Turčije na mirnem porazumemo.

Vnanje države. Naši liberalci z Magjari vred želijo Slovane poteptati in so toraj od davna uže ščuvali na to, da bi se unela velika vojska zoper Ruse. Pred kratkim je res bilo videti, kakor da bi Bismark kaj takšnega nameroval in z Avstrijo vred udariti na Rusijo. Sedaj pa se drugače sliši. Ruski minister vnanjih zadev, plem. Giers, je namreč naravnost obiskal Bismarka, se z njim več dni pogovarjal in potem šel k nemškemu cesarju v Berlin, kder je bil prijazno in sijajno sprejet. To ne kaže na bližnjo vojsko. Poroča se, da namerava plem. Giers priti še na Dunaj, da se v drugič porazumeva z našim ministrom, grofom Kalnoky-jem, ki si prizadeva mir ohraniti. — Francozi so nekaj časa kat. Cerkvo preganjali, toda strahu pred socialisti in še iz drugih političnih uzrokov začenjajo svojo pomoto uvidati. Poslanec Andrieux je kot načelnik Pariškeje policiji na povelje ministra Constansa redovnike in redovnice siloma izganjal. Toda sedaj je v zbornici obžaloval ovo djanje, ter rekel: da je francoskej republiki treba miru s katol. Cerkvo. Ministri in poslancev večina mu je pritrdila in dovolila vse denarje, potrebne v cerkvene svrhe. To je res čudovito znamenje o novej zmagi sv. kat. Cerkve! — Na Portugalskem se pa je ministerstvo sprlo s papeževim poslanikom. Ministri so namreč same liberalne mešnike na škofvske sedeže posajali, papežev poslanik se pa je začel temu ustavljati; liberalni škofje so namreč prava kuga in orodje freimaurerjem. — Srbska skupščina se zbere v Belgradu ob konci novembra. — Črnogorski

knez nagovarja Hercegovske vstaše, naj se vrnejo domov in se poslužijo pomiloščenja, katero jim avstrijski cesar ponuja.

Za poduk in kratek čas.

Marko Brumen, vzgled krščanskim krčmarjem.

Marko Brumen je bil pošten in premožen krčmar v neznatnem trgu na Slovenskem, in se je v marsičem od drugih krčmarjev tako razločeval, da ga slobodno vsem slovenskim krčmarjem v vzgled postavimo.

Marko Brumen v svoji krčmi ni nikoli plesov imel, ker je dobro vedel, da po takih veselicah navadno sledijo reči, katerih on za nič ne bi hotel kriv biti. Mladim ljudem ni nikoli potuhe dajal, in če bi kateri fant ali ktero dekle v slabi tovaršiji k njemu prišel, bi to takoj starišem naznanil. Pijanci pri njem niso dobili preveč vina, ker je vedel, koliko solz nesrečna rodovina zavoljo pijanca prelije, in če bi kdo hotel več piti, kakor mu je bilo potrebno, ni več dobil ne s prošnjo in ne s kletvijo, ampak Brumen mu je resno rekel: „Danes ne več, sicer bi ti jutre gotovo žal bilo“.

Kljubu temu pa so vendar tržani in kmetje radi v Brumnovo krčmo hodili in čisto pravili: „Brumen najbolj za nas skrbi, da si včasih kakšen krajcar prihranimo ter v potrebi spet lahko kupico vina pijemo“. Kedar je bil zvečer čas spat iti, naznanil je gospodar prijazno svojim gostom, naj grejo domu, ter je za njimi zaklenil, in nikomu izvzemši kakšnega popotnika ni več odprl; kajti ponočnega popivanja v svoji hiši ni trpel.

Gostje, ki so v njegovo krčmo prihajali, dobili so vselej po ceni dobre in tečne jedi, da je bil vsak zadovoljen; pijače pa so tudi dobivali pošteno mero, kajti Brumen se je čisto spominjal lepega pregovora: „Poštena mera in vaga v nebesa pomaga“. Kar je nekterim gostom ostalo, tega niso nikoli drugi dobili; zakaj nepošteno se mu je zdelo, da bi dvojno ali trojno plačilo dobival za jed ali pijačo, ktere še gostje ne bi zavživali, ko bi vedeli, da zavživajo ostanke in zjedi drugih gostov.

Po krčmah se navadno grdo in pohujšljivo govori, ker vino razgreje kri in razveže jezik, pamet pa otemni. Brumen tudi pohujšljivih besed ni v svoji hiši trpel in je zoper take govore iznajšal izvrstno sredstvo: na stransko mizico je namreč postavil leseno skrinjico in zraven zvonček. Če je kdo začel klatati ali pohujšljivo govoriti, je takoj on sam ali kateri drugi pošten gost z zvončkom zacinglal ter klatcu skrinjico nasproti podržal, naj bi za siro-make kakšno milošnjo noter djal. Marsikteri se

je tej navadi čudil, pa ko so mu dopovedali, da je pri Brumnu taki red, da kdor klafo, mora siromakom nekaj milošnje dati, se je vdal, in dostikrat so imeli vsi gostje dosti smeha in šale, kedar se je kazeno milošnje iztirjevalo.

Kedar je bila škrinjica polna, povabili so oča Brumen siromake ter vprico gostov vso milošnjo med siromake razdelili in jim naročili, koliko da mora vsak izmoliti za grehe, s katerimi se je Bog v njegovi krēmi žalil. — Ko bi pač v vseh krēmah taka navada bila vpeljana, gotovo bi krēmarji imeli več božjega blagoslova, potrebnim siromakom bi se veliko pomagalo, in kar bi bilo največ vredno, mnogo pohujšljivih besed in mnogo greha bi se zabranilo.

Naj torej slov. krēmarji presodijo, ali ne bi bilo prav in lepo, ko bi tudi oni posnemali poštenega krēmarja Marka Brumna.

J. S—a.

Smešnica 47. Učitelj je pokregal nerodnega fantiča tako: glej, ko bi mene ne bilo, ostal bi ti na celem sveti največji osel.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so stavljenju šole v Bizeljskem darovali 300 fl.

(Celjska Čitalnica) ima 25. novembra lepo veselico. Vojaška godba regimenta štev. 47 bode svirala. Novi odborniki so gospodje: dr. Sernec, baron Vasič, dr. Filipič, profesor Kosi, kaplan J. Žičkar, profesor Krušič, inženir M. Vošnjak in profesor Žolgar.

(Razdruženo) je društvo kat. politično pri sv. Juriji na Šavnici.

(Zmrznil je Janez Kranjc na poti iz Ljutomera v Kokorič, taisti bil je bržčas žganja pijan.

(Trebuh razparal) je v Trbovljah Babičev sin posetniku Vautkarju, da je k priči umrl.

(Zvezda repatica) se kaj lepo sveti na jutranjem nebu okoli 3.—4. ure.

(Službo tajnikovo) razpisal je okrajni zastop ptujski do 10. decembra t. l. Plače je 60 goldinarjev na mesec Slovenski mora dobro znati govoriti in pisati. Želimo, da službo zadobi naroden mož.

(Po slovenskih poslancih) hudo udrihal je dr. Glantschnigg v svojem celjskem „Priatelju“, da mu jih je 1300 listov policija pograbila. Sploh pa je ta list ustanovljen v to, da omaja Slovincem zaupanje v svoje narodne boritelje, pisatelje in poslance ter jih zmoti in v nemčursko-liberalno mauho spravi. Natolcevanja in neresnic vse mrgoli v njem, to pa še v prav nepravilnej, ostudnej slovenščini. Iz Koroškega v Celje privandran nemškutar dr.

Glantschnigg se je spravil tudi nad „Gospodarja“ ter ga toži zaradi žaljenja časti. Stara navada, kedar se nemčurji vtapljajo, upijajo po sodnijah.

(Nar. gosp. politično društvo) pri sv. Lovrenci v Slov. gor. ima v nedeljo 26. nov. ob 3 popoldne javni občni zbor. Vse rodoljube uljudno vabi odbor.

(Od sv. Benedikta v Slov. goricah) nam poroča star in zvest prijatelj, da so v Črmlensaku sv. Boltanske fare v Anton Krambergerjevem lesi našli ženo Marijo Pivčevo zaklano, s prerezanim vratom, razparanima prsima in trebuhom. Dojila je kravo. Napadena vbeži in padne ubita. Morivec je baje njeni mož, ki je nekda pri Kokolnovem vrhunci pri Čmureku služil.

(Velika skladišča), nemški „Lagerhäuser“ so mariborski liberalci dovolili staviti. Tje bodo ogersko zrnje dovažali in shranjevali — zvečinoma gotovo sami Judje; to utegne začetek biti, da bo Maribor kedaj to, kar je Kaniza ogerska, namreč židovsko mesto!

(Ptujski bukvar) g. Blanke je založil „Pripovedke za mladino“. Prvi zvezek je izišel in velja 20 kr. Prilčno več!

(Zandarjev) nastavi v Pragerskem in pri sv. Juriji na Pesnici.

(Odlikovan) je preč. g. dr. Valentin Müller, stolni prošt in vodja sv. Mohorjeve družbe. Prejel je red železne krone 3. vrste.

(Kat. podporno društvo celjsko) je obhajalo dobro obiskovani občni zbor ter izvolilo preč. g. kanonika A. Žužo v Laškem za častnega uda.

(Mariborski okrajni zastop) da kresijsko poslopje mestu za 1400 fl. v najem, da se ond namesti višje sodišče; da bi se pa Pobrežka steza v Mariboru na stroške okraja zopet raztegnila, temu odbor ni privolil.

(Kdor „Cilliereo“ bere) in jenega sinka, ta poizvé, da je nemčursko-liberalna sodrga silno drzna, čeravno obstaja zvečinoma iz samih tujcev, ki so si pri Slovincih žepe napolnili, a sedaj Slovence zaničujejo in teptajo.

(Ptujski mestni zastop) nekdo v „Cillierei“ debelo hvali in priporoča, naj bi se v Ptui Slovinci pri mestnih volitvah popolnem prezirali. Kaj pa, ko bi Slovinci nemčurske kričace prezirali in kupovali samo pri narodnih trgovcih?

(V Plitvičkem vrhu) pri Radgoni je župana Križana 16letni sin Janez, ker je trosil žaljive listke zoper cesarja, vlado, očeta in sosedo, bil obsojen na 6 let težke ječe, njegova mati na 8 mesecev in sestra na 4 mesece in Leopold Senekovič na 1 leto. Čeravno je rod bina rada nemčurila, jo sedaj „Tagespošta“ Slovincem vošči.